31998R2818

30.12.1998 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ L 356/1

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (ES) č. 2818/98

ze dne 1. prosince 1998

o uplatňování minimálních rezerv

(ECB/1998/15)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut"), a zejména na článek 19.1 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2531/98 ze dne 23. listopadu 1998 o uplatňování minimálních rezerv Evropskou centrální bankou [1],

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce [2],

vzhledem k tomu, že článek 19.1 statutu stanoví, že jestliže se Evropská centrální banka (ECB) rozhodne požadovat na úvěrových institucích usazených ve zúčastněných členských státech, aby držely minimální rezervy, mají být tyto rezervy vedeny na účtech u ECB a u národních centrálních bank zúčastněných členských států (dále jen „zúčastněné národní centrální banky"); že se považuje za vhodné, aby tyto minimální rezervy byly vedeny na účtech u zúčastněných národních centrálních bank;

vzhledem k tomu, že je třeba upřesnit požadavky na výpočet a držení minimálních rezerv a pravidla pro vykazování a ověřování, aby byly minimální rezervy účinným nástrojem;

vzhledem k tomu, že pro vyloučení mezibankovních závazků ze základu pro stanovení minimálních rezerv by každý standardní odpočet závazků se splatností do dvou let v kategorii dluhových cenných papírů a cenných papírů peněžního trhu měl spočívat v poměru mezi stavem relevantních nástrojů emitovaných úvěrovými institucemi a držených jinými úvěrovými institucemi, ECB a zúčastněnými národními centrálními bankami na straně jedné a celkovou hodnotou zůstatku těchto nástrojů emitovaných úvěrovými institucemi na straně druhé, uplatňovaném pro eurozónu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

— „zúčastněným členským státem" rozumí členský stát, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou,

— „zúčastněnou národní centrální bankou" rozumí národní centrální banka zúčastněného členského státu,

— „institucí" rozumí právní subjekt ve zúčastněném členském státě, kterému může ECB podle článku 19.1 statutu uložit povinnost držet minimální rezervy,

— „účtem minimálních rezerv" rozumí účet instituce u zúčastněné národní centrální banky, jehož denní konečný zůstatek je rozhodující pro plnění povinnosti minimálních rezerv instituce,

— „povinností minimálních rezerv" rozumí povinnost instituce držet minimální rezervy na účtech minimálních rezerv u zúčastněných národních centrálních bank,

— „sazbou minimálních rezerv" rozumí procentní podíl, který může být určen podle článku 4 pro každou položku základu pro stanovení minimálních rezerv,

— „udržovacím obdobím" rozumí období, pro něž se vypočítává dodržování povinnosti minimálních rezerv a po které musí být drženy minimální rezervy na účtech minimálních rezerv,

— „denním konečným zůstatkem" rozumí zůstatek k časovému okamžiku, kdy byly uzavřeny všechny platby a účetní záznamy související s možným přístupem ke stálým facilitám Evropského systému centrálních bank (ESCB),

— „obchodním dnem národní centrální banky" rozumí každý den, kdy je zúčastněná národní centrální banka otevřena pro provádění operací měnové politiky ESCB,

[1] Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 1.
[2] Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

— „rezidentem“ rozumí každá fyzická nebo právnická osoba, která je rezidentem některého ze zúčastněných členských států ve smyslu čl. 1 bodu 4 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ([1]),

— „reorganizačními opatřeními“ rozumějí opatření, kterými má být zachována nebo obnovena finanční situace instituce a která se mohou dotknout stávajících práv třetích osob, včetně opatření, která mohou vést k zastavení plateb, zastavení vymáhacích opatření nebo ke snížení pohledávek,

— „likvidačním řízením“ rozumí postup týkající se instituce, který vyžaduje účast soudních nebo jiných příslušných orgánů zúčastněného členského státu s cílem realizovat pod dohledem těchto orgánů aktiva instituce, včetně případů, v nichž řízení končí vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením.

Článek 2

Instituce s povinností minimálních rezerv

1. Povinnost minimálních rezerv se vztahuje na tyto kategorie institucí:

a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 první odrážky směrnice Rady 77/780EHS ([2]), kromě zúčastněných národních centrálních bank;

b) pobočky úvěrových institucí ve smyslu čl. 1 první odrážky směrnice 77/780/EHS, kromě zúčastněných národních centrálních bank; zahrnují rovněž pobočky úvěrových institucí, jejichž sídlo ani ústředí se nenachází ve zúčastněném členském státě.

Na pobočky úvěrových institucí usazených ve zúčastněných členských státech, které se nacházejí mimo zúčastněné členské státy, se povinnost minimálních rezerv nevztahuje.

2. ECB může na základě rovného zacházení zprostit povinnosti minimálních rezerv tyto instituce:

a) instituce, v nichž probíhá likvidační řízení nebo reorganizační opatření;

b) instituce, u kterých by uložením povinnosti minimálních rezerv nebylo dosaženo cílů systému minimálních rezerv ESCB. Při rozhodování o každé výjimce bere ECB v úvahu jedno nebo více z těchto kritérií:

   i) jedná se o instituci pro zvláštní účely;

   ii) instituce nevykonává bankovní funkce v hospodářské soutěži s ostatními úvěrovými institucemi;

   iii) všechny vklady instituce jsou účelově vázány pro regionální a/nebo mezinárodní rozvojovou pomoc.

3. ECB zveřejňuje seznam institucí, které podléhají povinnosti minimálních rezerv. ECB dále zveřejňuje seznam institucí zproštěných povinnosti minimálních rezerv z jiných důvodů, než že v nich jsou prováděna reorganizační opatření. Instituce se mohou na tyto seznamy spoléhat při zjišťování, zda mají závazky vůči jiné instituci, která je sama povinna držet minimální rezervy. Tyto seznamy nejsou rozhodující s ohledem na povinnost instituce držet minimální rezervy podle tohoto článku.

Článek 3

Základ pro stanovení minimálních rezerv

1. Základ pro stanovení minimálních rezerv instituce zahrnuje (ve smyslu výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 2819/98 ze dne 1. prosince 1998 o konsolidované rozvaze sektoru měnových finančních institucí (ECB/1998/16) ([3]) tyto závazky, které vznikají přijetím peněžních prostředků:

a) vklady;

b) emitované dluhové cenné papíry;

c) cenné papíry peněžního trhu.

2. Ze základu pro stanovení minimálních rezerv se vyjímají tyto závazky:

závazky vůči jakékoli jiné instituci, která není uvedena na seznamu jako vyňatá ze systému minimálních rezerv ESCB podle čl. 2 odst. 3, a závazky vůči ECB nebo jiné zúčastněné národní centrální bance. Pro uplatňování tohoto ustanovení musí být instituce schopna prokázat příslušné zúčastněné národní centrální bance skutečnou částku závazků vůči jakékoli instituci, která není uvedena na seznamu jako vyňatá ze systému minimálních rezerv ESCB, a závazků vůči ECB nebo některé zúčastněné národní centrální bance. Jestliže to nelze prokázat u emitovaných dluhových cenných papírů se stanovenou splatností do dvou let, může instituce od základu pro stanovení minimálních rezerv standardně odečíst hodnotu zůstatku emitovaných dluhových cenných papírů se stanovenou splatností do dvou let. Jestliže to nelze prokázat u cenných papírů peněžního trhu, může instituce od základu pro stanovení minimálních rezerv standardně odečíst hodnotu zůstatku cenných papírů peněžního trhu. Výši standardních odpočtů zveřejní Evropská centrální banka stejným způsobem jako seznamy uvedené v čl. 2 odst. 3.

([1]) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.
([2]) Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30.
([3]) Úř. věst. L 356, 30.12.1998, s. 7.

3. Základ pro stanovení minimálních rezerv pro určité udržovací období vypočte instituce na základě posledních údajů, které měla vykázat příslušné zúčastněné národní centrální bance před začátkem daného udržovacího období ve smyslu výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 2819/98.

Článek 4

Sazby minimálních rezerv

1. Pro následující kategorie závazků (ve smyslu výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení (ES) č. 2819/98) platí sazba minimálních rezerv 0 %:

a) vklady se stanovenou splatností delší než dva roky;

b) vklady s výpovědní lhůtou delší než dva roky;

c) repo operace;

d) dluhové cenné papíry se stanovenou splatností delší než dva roky.

2. Pro všechny ostatní závazky zahrnuté do základu pro stanovení minimálních rezerv platí sazba minimálních rezerv 2 %.

Článek 5

Výpočet minimálních rezerv

1. Výše minimálních rezerv, které má instituce držet během určitého udržovacího období, se vypočte vynásobením každé relevantní položky základu pro stanovení minimálních rezerv pro dané období sazbami minimálních rezerv podle článku 4.

2. S výhradou článku 11 se každé instituci poskytuje odpočitatelná položka ve výši 100 000 eur, kterou lze odečíst od celkové výše minimálních rezerv.

Článek 6

Držení minimálních rezerv

1. Instituce musí držet minimální rezervy na jednom nebo několika účtech minimálních rezerv u národní centrální banky v každém zúčastněném členském státě, v němž má provozovnu, odpovídající základu pro stanovení minimálních rezerv držených touto institucí v dotyčném členském státě. Účty minimálních rezerv jsou vedeny v eurech. Jako účty minimálních rezerv mohou být použity účty platebního styku instituce vedené u zúčastněných národních centrálních bank.

2. Povinnost minimálních rezerv je splněna, jestliže průměrný denní konečný zůstatek účtů minimálních rezerv instituce během udržovacího období není nižší než částka vypočtená pro toto období podle článku 5.

3. Má-li instituce v některém zúčastněném členském státě více než jednu provozovnu, odpovídá za splnění povinnosti minimálních rezerv instituce sídlo nebo ústředí, pokud se v daném členském státě nachází. Nenachází-li se v daném členském státě sídlo ani ústředí, určí instituce pobočku, která odpovídá za plnění povinnosti minimálních rezerv instituce. Částky minimálních rezerv držené jednotlivými provozovnami se započítávají do plnění povinnosti minimálních rezerv instituce v tomto členském státě.

Článek 7

Udržovací období

Udržovací období činí jeden měsíc; začíná 24. kalendářním dnem měsíce a končí 23. kalendářním dnem následujícího měsíce.

Článek 8

Úročení

1. Držené povinné minimální rezervy se úročí průměrnou úrokovou sazbou ESCB pro hlavní refinanční operace během udržovacího období (váženou podle počtu kalendářních dnů) podle následujícího vzorce:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^{n} \frac{MRi}{n_t \cdot 100}}{360}$$

Kde:

R_t = úroky, které připadají na držené minimální rezervy v udržovacím období *t*

H_t = požadované minimální rezervy držené během udržovacího období *t*

n_t = počet kalendářních dnů udržovacího období *t*

i = *i*-tý kalendářní den udržovacího období *t*

MR*i* = mezní úroková sazba posledních hlavních refinančních operací v kalendářním dni.

2. Úroky se připisují druhý obchodní den národní centrální banky po uplynutí udržovacího období, za něž úroky připadají.

Článek 9

Právo na ověřování

Právo ověřovat správnost a kvalitu informací, které instituce poskytují jako doklad plnění povinnosti minimálních rezerv, stanovené v článku 6 nařízení (ES) č. 2531/98 o uplatňování minimálních rezerv, vykonávají zúčastněné národní centrální banky, aniž je dotčeno právo ECB vykonávat je sama.

Článek 10

Nepřímé držení minimálních rezerv přes zprostředkovatele

1. Instituce mohou požádat o povolení držet všechny své minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatele, který je rezidentem téhož členského státu. Zprostředkovatelem musí být instituce, na kterou se vztahuje povinnost minimálních rezerv a která kromě držení minimálních rezerv pravidelně provádí část správy (například správu hotovosti) instituce, pro niž působí jako zprostředkovatel.

2. Žádost o povolení se podává národní centrální bance zúčastněného členského státu, v němž je žádající instituce usazena. K žádosti je nutno přiložit kopii dohody mezi zprostředkovatelem a žádající institucí, v níž obě strany vyjadřují souhlas s dohodou. V dohodě je také nutno uvést, zda si žádající instituce přeje přístup ke stálým facilitám ESCB a operacím na otevřeném trhu. Výpovědní lhůta dohody musí činit nejméně dvanáct měsíců. Jsou-li výše uvedené podmínky splněny, může zúčastněná národní centrální banka, jíž byla žádost podána, udělit povolení pro dobu platnosti dohody, s výhradou odstavce 4 tohoto článku. Povolení nabude účinku se začátkem prvního udržovacího období po udělení povolení.

3. Zprostředkovatel drží minimální rezervy v souladu se všeobecnými podmínkami systému minimálních rezerv ESCB. Zprostředkovatel odpovídá vedle instituce, pro kterou působí jako zprostředkovatel, za plnění povinnosti minimálních rezerv. V případě nesplnění může ECB uvalit sankce za nesplnění povinnosti na zprostředkovatele, na instituci, pro kterou působí jako zprostředkovatel, nebo na oba podle odpovědnosti za nesplnění povinnosti.

4. ECB nebo příslušná zúčastněná národní centrální banka může kdykoli odejmout povolení k nepřímému držení minimálních rezerv, jestliže instituce, která udržuje minimální rezervy nepřímo přes zprostředkovatele, nebo zprostředkovatel sám neplní povinnosti vyplývající ze systému minimálních rezerv ESCB, jestliže nejsou splněny podmínky pro nepřímé držení minimálních rezerv podle odstavců 1 a 2 nebo z důvodů obezřetnostního dohledu nad zprostředkovatelem. Je-li povolení odňato z důvodů obezřetnostního dohledu nad zprostředkovatelem, může být odnětí bezprostředně účinné. Za podmínek odstavce 5 jsou všechna odnětí z jiných důvodů účinná od konce běžného udržovacího období. Instituce, která udržuje své minimální rezervy přes zprostředkovatele, nebo zprostředkovatel sám mohou kdykoli požádat o odnětí povolení. Odnětí je účinné po předchozím oznámení příslušnou zúčastněnou národní centrální bankou.

5. Instituce, která udržuje minimální rezervy přes zprostředkovatele, a zprostředkovatel budou uvědomeni o odnětí povolení z jiných důvodů než z důvodů obezřetnostního dohledu nejméně pět pracovních dnů před uplynutím udržovacího období, k jehož konci má být povolení odňato.

6. Aniž jsou dotčeny statistické zpravodajské povinnosti instituce, která udržuje své minimální rezervy přes zprostředkovatele, předává zprostředkovatel dostatečně podrobné údaje o základu pro stanovení minimálních rezerv, aby Evropské centrální bance umožnil ověřovat jejich správnost a kvalitu podle článku 9; rovněž určuje výši požadovaných minimálních rezerv a údaje o držení rezerv pro sebe i pro každou instituci, pro kterou působí jako zprostředkovatel. Tyto údaje předává zúčastněné národní centrální bance, u níž jsou vedeny minimální rezervy. Zprostředkovatel předává uvedené údaje o základu pro stanovení minimálních rezerv se stejnou periodicitou a podle stejného harmonogramu, jaké jsou stanoveny ve výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení (ES) č. 2819/98.

Článek 11

Držení minimálních rezerv na konsolidovaném základě

Instituce, které smějí předávat statistické údaje jako skupina na konsolidovaném základě (ve smyslu výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení (ES) č. 2819/98), musí podle článku 10 držet minimální rezervy prostřednictvím jedné instituce skupiny, která působí jako zprostředkovatel výlučně pro tyto instituce. Instituce, která působí jako zprostředkovatel pro skupinu, může požádat ECB o osvobození od povinností uvedených v čl. 10 odst. 6. Jestliže ECB toto osvobození poskytne, má pouze skupina jako celek nárok na odpočitatelnou položku uvedenou v čl. 5 odst. 2.

Článek 12

Obchodní dny národních centrálních bank

Má-li jedna nebo více poboček některé zúčastněné národní centrální banky zavřeno některý obchodní den národní centrální banky z důvodu místního nebo regionálního svátku, musí příslušná zúčastněná národní centrální banka předem informovat o opatřeních, která mají být přijata pro operace s danými pobočkami.

Článek 13

Přechodná ustanovení

1. První udržovací období začíná dnem 1. ledna 1999 a končí dnem 23. února 1999.

2. Pro první udržovací období se základ pro stanovení minimálních rezerv instituce stanoví na základě položek její rozvahy k 1. lednu 1999, jak je zúčastněná národní centrální banka vykázala ve smyslu výkaznictví pro měnovou a bankovní statistiku ECB podle nařízení (ES) č. 2819/98.

Článek 14

Změny tohoto nařízení

Změny tohoto nařízení nabývají účinku pouze tehdy, pokud se týkají plného udržovacího období, a budou oznámeny před jeho počátkem.

Článek 15

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 1999.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 1. prosince 1998.

Za Radu guvernérů ECB

prezident

Willem F. DUISENBERG